

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 39. Cura temporalis Rei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A.C. 425.

§. XXXIX.

Cura temporalium.

c. 2. *Ep. 38. ad Profut. al.* *149. n. 2. c. 24.* Sanctus Augustinus pauperum semper memor erat, eosque ex eadem substantia alebat, qua ipse cum suis contuberni-
libus sustentabatur, scilicet ex redditibus Ecclesiæ, vel oblationibus Fide-
Maximam Hospitalitatis curam gerebat, dicere solitus, præstare malos suscipere, & pati, quam virum bonum ignorantia, vel supervacua cautione rejicere. Clericis robustioribus, ut quemque ordo tan-
gebat, Domus, Ecclesiæ, Bonorumque suorum curam committebat, ipse nec
claves unquam, aut in digito annulum fe-
rebat, nempe in quo veteres sigillum ge-
rebant, ut in promptu, quodcunque cu-
stoditum vellent, signarent. Quos do-
mum suam præfecerat, redditus omnes, ex-
pensasque notabant, & anno circumacto
rationem reddebant. In multis articu-
culis bonæ fidei sui æconomi acquiesce-
re malebat, quam Chyrographi cautio-
nes examinare. In administratione bo-
norum temporalium suæ Ecclesiæ non
multum occupabatur, e contra maio-
ri studio meditationi rerum Spiritua-
lium vacabat, eamque, ubi faciendi
aliis præceperat, quantocius repetebat.
Hinc nova ædificia moliendi studiosus
non fuit, ne ejusmodi impedimentis Spi-
rituum

ritum distraheret; verumtamen alios ^{Sæculum V.}
 ædificia struentes tolerabat, si modo in- ^{A.C. 425.}
 tra modestiæ limites consisterent.

Prædia, domosve in urbe, vel ruri
 emere noluit, si qua vero titulo Donatio-
 nis, vel Legati Ecclesiæ donarentur, ac-
 cipiebat. Gratius ipsi accidebat, si le-
 gata potius, quam hæreditates Ecclesiæ
 scriberentur, ob negotiorum turbam,
 quam sæpe non sine damno pariunt. De
 Legatis quoque censebat, accipienda qui-
 dem, si offerrentur, solutionem vero non
 rigide exigendam. Aliquas hæreditates
 non acceptavit, non ideo, quod crede-
 ret, his pauperes juvari non posse, sed
 rationi magis esse consentaneum, si libe-
 ris, aut defunctorum propinquis relin-
 querentur. Aliquis ex opulentioribus ci-
 vibus Hipponensibus, Carthagine com-
 moratus, misit ad S. Augustinum contra-
 ctum Donationis, qua agros Ecclesiæ Hyp-
 ponensi donabat, reservato sibi usufructu.
 S. Augustinus libenter donum accepit,
 gratatus donanti, quod suæ Salutis cu-
 ram gereret.

Post annos aliquot Donator, missus ad
 S. Augustinum filio cum epistola, roga-
 bat, ut Donationis Chirographum redde-
 ret, mittens centum asses aureos pro pau-
 peribus, id est, centum & octo libras.
 S. Augustinus Chirographum reddidit, &
 pecuniam accipere noluit, sed ad Do-
 natorem

Sæculum V. natorem dedit Epistolam, qua ejus vel
A. C. 425. dissimulationem, vel injustitiam repre-
 hendebat, hortabaturque ad poeniten-
 tiam agendam. Quando pecunia Ec-
 clesiæ deficiebat, S. Augustinus populi
 pauperum indigentiam aperiebat; ali-
 quoties ut eis subveniret, aut captivos
 redimeret, vasa sacra confringi, & lique-
 fieri jussit. Non nunquam populum mo-
 nebat, non ea, qua par esset, diligenter
Poss. c. 23. curari Ecclesiæ thesaurum, unde sumptus
 in Altare accipiendi erant. Cum vide-
 ret Bona Ecclesiæ immobilia Clericis in-
 vidiam parere, coram populo edixit, li-
 bentius se eorum oblationibus volun-
 tariis vivere, quam hæc Bona admi-
 nistrare, paratum se, ea abdicare, ut
 tam ipse, quam alii Servi Dei ex altari
 viverent, cum Altari servirent, sicut in
 veteri Testamento factum; at Laici in
 id nunquam consenserunt.

§. XL.

Primus sermo de vita communi.

*Serm. 355.
 al. 49. de di-
 vers. c. n. 3.*

Quidam Presbyter, nomine Januarius,
 Comunitatem S. Augustini ingres-
 sus, jactabat, omnia bona sua in causas
 pias distraxisse; verum servaverat sibi
 pecunias, ejus proprietatem ad filiam
 suam pertinere dicebat; filium enim ha-
 bebat, & filiam minori ætate, qui in Mo-
 nasteriis educabantur; simulabat ergo se
 filia